

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Udrag fra Jeppe. Et siællandsk Eventyr

Citation: Baggesen, Jens: "Eventyr og Fortællinger. - 1889", i Baggesen, Jens: *Eventyr og Fortællinger. - 1889*, 1889-1903, s. 82. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-baggesen01val-shoot-idm139893713873504/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Eventyr og Fortællinger. - 1889

Saa lidt som svinet Erulst behage mig;
 Een gaar til Hovedet, og een til Halsen,
 Jeg Midten eene holder lykkelig
 I alle Ting, og fremsfor alt, i Talen.

Paa Torden følger Pladsregn, og paa den
 Omfider Soelstin, ficere Ven!
 Moer Birtes Bryst blev endeligen mattet;
 Hun endte Prækten Kloffen Et,
 Og Jeppe, som deraf kun lidt havde fattet,
 Forlod hun triumferende, men træt.
 Unap var hun borte, før, saa hurtig som en Muus
 I Flugten for den nære Kat,
 Der helt er atter ude af sit Huus,
 Og een, to, tre har Skoven fat.
 Der sætter han sig, op til Stubben af en Eeg,
 Dybt i dens skyggesfulde Midte,
 Hvís Dagt af Bøge til Dryaders Læg
 forbyder Phoebus selv at titte.
 Tre, fire Strid derfra blandt Blomster rusler ned
 Et Kildevæld, og Zephyr hjít forfølger
 En Sommerfugl paa smaa, men netle Bølger.
 Hvem glemmer ei sin Sorg paa et saa yndigt Sted?
 De muntre Vindes Dands i Toppens Grøene,
 Ved glade fugles Sang — de grønne Skyggers Læg —
 Og Bækfens Raslen mellem spidse Steene
 hendvsfer Heltén sedt ved Roden af hans Eeg.

Ser Timer flye forbi hans Siæl som Dieblif;
 han drømmer ei om Død, og Juttets gode Dage,
 for vaagnet meere tung at føle Livets Plage,
 Men nyder af den Roc, en ærlig Mand kan smage,
 Og som til Skurken aldrig Udgang fik.

Søvn, som jeg før har jagt, er, naar og hvor det var,